Стратегія забезпечення фінансової безпеки банку повинна бути спрямована на забезпечення стійкості капіталу банку завдяки наявності високоліквідних активів, багатопрофільності діяльності банку, широкому спектру операцій і послуг, які надає банк; а також на забезпечення економічного зростання банку через досягнення платоспроможного попиту на послуги банку внаслідок розширення спектра послуг, удосконалення технологій банківського виробництва, привабливість взаємовідносин із клієнтами, розосередження попиту по регіонах; та досягнення стабільності роботи і гарантування повернення ресурсів банку за допомогою диверсифікації вкладення коштів, наявності елементів захисту, гнучкої політики управління активами і пасивами банку.

Список використаних джерел:

1. Вівчар О. І. Стратегія забезпечення банківської безпеки: проблеми та перспективи. Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки. 2013. Вип. 2. С. 44-47.

2. Ансофф И. Старегическое планирование. Пер. с англ. Москва : Экономика, 1989. – 358 с.

3. Фоміченко, І. П., Баракова С. О. Формування системи управління економічної безпеки на підприємствах України. Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі : проблеми теорії та практики. 2013 № 3 (23). С. 57-66.

4. Вівчар О. Специфіка управління системою фінансово-економічної безпеки бізнесу в умовах турбулентності економічних процесів. Галицький економічний вісник. 2015. – № 2 (49). С. 144-150.

ОЦІНКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ЯК НЕОБХІДНИЙ ЕЛЕМЕНТ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ

***Романчук А. Л.**, канд. екон. наук, доцент, Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ, м. Чернівці*

Інвестиційна привабливість – це сукупність інвестиційно-привабливих ознак об’єкта інвестування (країна, регіон, галузь, підприємство), заснованих на аналітичних і прогнозних даних, які відображають рівень ризику і доходності здійснюваних інвестицій. З такого визначення зрозуміло, що існує інвестиційна привабливість країни, регіону, галузі та конкретного господарюючого суб’єкту.

Інвестиційна привабливість країни є комплексним результатом взаємодії об’єктивних та суб’єктивних інвестиційно-привабливих характеристик регіонів та галузей національної економіки. Останні, в свою чергу, суттєво впливають та обумовлюють рівень привабливості для інвестора конкретного господарюючого суб’єкта певного регіону або ж певної галузі.

Оцінка інвестиційної привабливості повинна здійснюватися комплексно, шляхом співставлення аналітичних та прогнозних показників, що дозволить інвестору прийняти рішення стосовно доцільності вкладення капіталу (табл. 1).

Таблиця 1 – Основні аналітично-прогнозні показники інвестиційної привабливості у рівневому розрізі

АНАЛІЗ	ПРОГНОЗ
Державний рівень	
1. визначення фази циклічності розвитку економіки країни 2. аналіз макроекономічних показників, що характеризують інвестиційний клімат країни 3. аналіз показників, що характеризують інвестиційний потенціал країни	1. прогноз макроекономічного розвитку країни 2. державні програми розвитку економіки країни і окремих сфер економічної діяльності
Регіональний рівень	
1. рейтинг регіонів в економіці країни 2. адміністративні бар'єри 3. розвиток інфраструктури	1. рівень перспективності регіонів 2. рівень державної підтримки в регіоні
Галузевий рівень	
1. визначення фази циклічного розвитку галузі 2. середньо галузева рентабельність	1.рівень перспективності галузі 2.рівень внутрігалузевої конкуренції 3.рівень державної підтримки галузі
Корпоративний (підприємницький) рівень	
1.визначення фази життєвого циклу підприємства 2.характеристика власників та менеджерів 3.аналіз фінансово-господарської діяльності (рентабельність реалізації, рентабельність виробництва, рентабельність активів, рентабель-ність інвестиційного капіталу, рентабельність власного капіталу тощо) 4.аналіз інвестиційної активності	1.стратегія розвитку підприємства, яке ініціює інвестиційні проекти 2.прогноз окупності інвестиційних проектів підприємства шляхом складання і ранжування бізнес-планів цих проектів

За словами Н.В. Цопи, під час проведення оцінки інвестиційної привабливості країни як сукупності політичних, правових, економічних та соціальних умов, що забезпечують інвестиційну діяльність вітчизняних та зарубіжних інвесторів, перш за все, враховуються такі фактори як: політико-правове середовище, економічне середовище, соціально-культурне середовище, ресурси, інфраструктура, екологія [4, с. 58] (рис. 1).

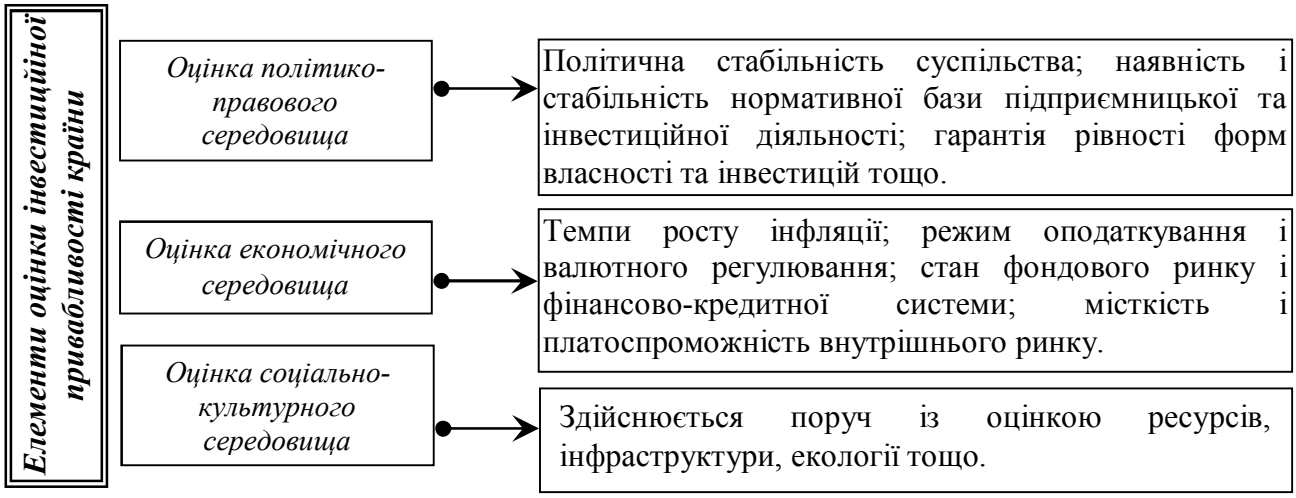

Рис. 1. Елементи оцінки інвестиційної привабливості країни

Структура та послідовність оцінки інвестиційної привабливості окремих галузей національної економіки передбачає оцінку рівня перспективності

розвитку галузі; оцінку середньо галузевої рентабельності діяльності підприємства; оцінку галузевих інвестиційних ризиків (рис. 2).

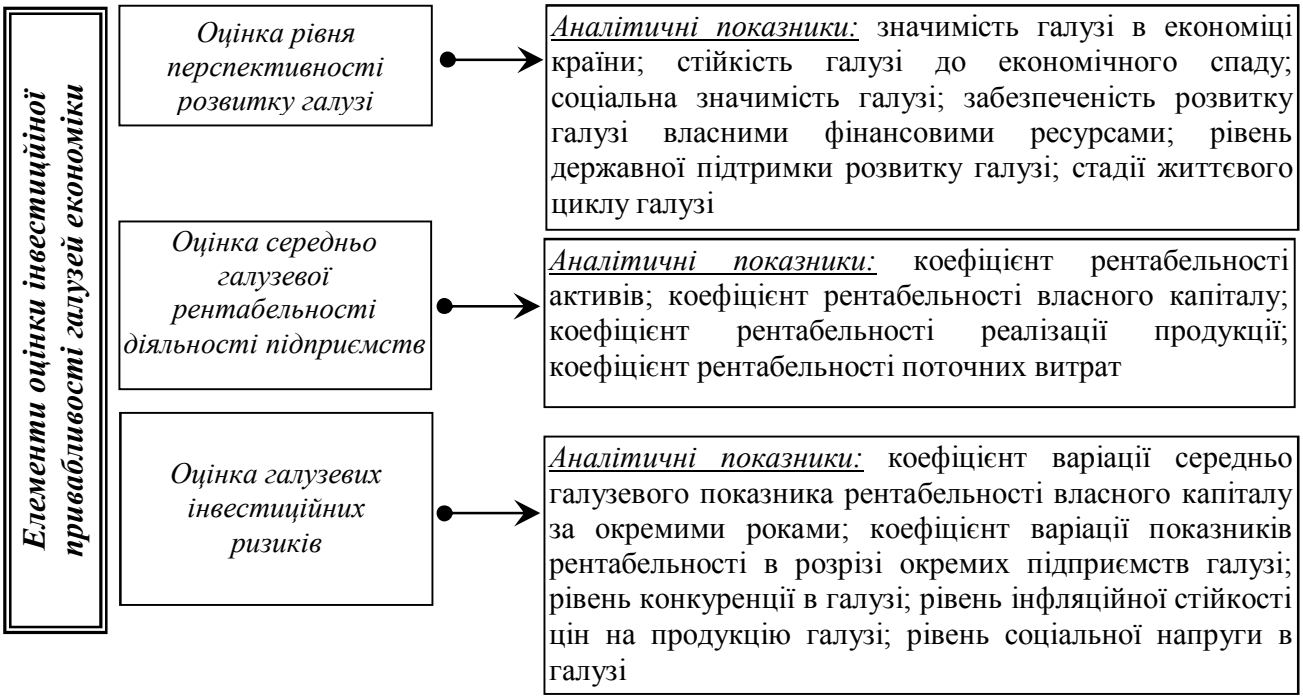

Рис. 2. Елементи оцінки інвестиційної привабливості галузей економіки в системі забезпечення фінансово-економічної безпеки

За допомогою перерахованих елементів визначаються інтегральні показники рівня інвестиційної привабливості окремих галузей економіки, на основі яких проводиться їхнє групування, що передбачає встановлення: пріоритетних галузей за рівнем інвестиційної привабливості; галузей з високим рівнем інвестиційної привабливості; галузей з середнім рівнем інвестиційної привабливості; галузей з низьким рівнем інвестиційної привабливості.

Оцінка і прогнозування інвестиційної привабливості регіонів здійснюється в тій самій послідовності, що й галузей. Оцінка інвестиційної привабливості окремого підприємства є поєднання частини попередньо зазначених елементів із врахуванням інтересів інвесторів та специфіки функціонування кожного конкретного господарюючого суб'єкту.

На підставі таких елементів обчислюється інтегральний показник – індекс інвестиційної привабливості регіону. Визначення даного індексу потребує комплексного підходу та виділення жорстких та м'яких факторів. До групи жорстких факторів належать фактори, дію яких неможливо (або дуже складно) змінити у найближчій перспективі. Проте саме вони визначають потенціал регіону та є базою для середньо- та довгострокових прогнозів розвитку середовища реалізації інвестиційних проектів. М'які фактори охоплюють такі, що можуть бути змінені протягом відносно короткого періоду часу та можуть створювати бар'єри для реалізації інвестиційних проектів. Фактори, що належать до цієї групи, переважно стосуються сприйняття економічного середовища інвесторами. Зазначені фактори можна кількісно оцінити за

допомогою методів якісної статистики (тобто, через оцінки та очікування економічних агентів, які приймають інвестиційні рішення) [3].

Оцінка інвестиційної привабливості окремого підприємства є поєднання частини попередньо зазначених елементів із врахуванням інтересів інвесторів та специфіки функціонування кожного конкретного господарюючого суб'єкту.

Отже, методика оцінювання інвестиційної привабливості є об'ємною та багатогранною. Вона охоплює чимало розрахункових процедур, що базуються на широкому колі факторів та елементів. Тому для оцінки даної характеристики країни, регіону, галузі, підприємства варто підходити з чітким розумінням всіх аналітичних та оціночних нюансів.

Список використаних джерел:

1. Бланк И. А. Инвестиционный менеджмент / И. А. Бланк. – К. : МП «ИТЕМ» ЛТД, «Юнайтед Лондон Трейд Лимитед», 1995 – 448 с.

2. Валинурова Л. С. Организация инвестиционной деятельности в отраслях промышлености : монография / Л. С. Валинурова. – М. : Палеотип, 2013. – 80 с.

3. Гайдуцький А. П. Методологічні аспекти інвестиційної привабливості економіки / А. П. Гайдуцький // Регіональна економіка. – 2015. – №4. – С. 81-86.

4. Цопа Н. В. Особенности оценки инвестиционной привлекательности регионов / Н. В. Цопа // Науковий вісник : Фінанси, банки, інвестиції. – 2017. – №1. – С. 56-59

НЕОБХІДНІСТЬ СТВОРЕННЯ АУДИТОРСЬКОГО КОМІТЕТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Рябчук О. Г. *канд. екон. наук, доцент,* ***Хмілівський М. В.*** *студент Університет державної фіскальної служби України*

Перехідна економіка зумовила необхідність підприємствам формувати свою організаційну структуру таким чином, щоб вона була спрямована на досягнення певної мети. Відповідно, управління підприємством в умовах ринкової економіки складніше, внутрішні економічні процесі підприємств є нестабільними, оскільки піддаються впливу факторів зовнішнього і внутрішнього середовища, значних коливань фінансових процесів, притаманних сучасним умовам ринкової економіки. Внаслідок цього виникає потреба у створені спеціалізованих підрозділів контролю за діяльністю підприємства – таким підрозділом є аудиторський комітет.

Метою даного дослідження є обґрунтування необхідності створення аудиторського комітету на підприємстві та надання пропозицій щодо удосконалення його діяльності.

Проблемами надійності публічної фінансової звітності та удосконалення роботи аудиторських комітетів займалися як зарубіжні науковці: Дж. Лоббек, І. Р. Ніколаєв, Г. Б. Полісюк, Я. В. Соколов, У. Т. Торнхіл, Дж. Т. Уеллс, так і вітчизняні вчені: М. Т. Білуха, М. Ю. Брюханов, М. О. Виноградова,